

This is confirmed by the fact that the system of vocational education in our country, in general, is a state and has good results in the process of training, professional development staff but Ukraine is now lower than the level in developed countries, affecting the decline in confidence in education.

The purpose of the article the analysis of public and administrative aspects of the professional development of teaching staff, specification of requirements to the nature of their core competencies, identify ways to ensure effective state regulation of the professional development of teachers.

The author described the process issues effectively regulate professional development of teaching staff, some of whom are absence of legislative and regulatory frameworks, low levels of trust in the field of educational society, not regulated the system of continuous education.

Focuses on the concepts of professional development, professional development of teaching staff, professional competence of teachers. Analyzed motivational mechanism of state regulation of the professional development of teachers.

Proposed measures to improve state regulation of professional development of teaching staff:

resolve the issue of the regulatory process ensuring professional development of teaching staff;

recognize continuous education major political program of civil society, social unity and employment of citizens;

develop a professional standard state educational activities;

a national system of verification and recognition of non-formal education and informal employees;

create a new motivational mechanism that does not commit to self-improvement, and encourages constant updating of skills and labor activity.

УДК: 352.075

ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ РОЗПОДІЛУ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ ПОТОКІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УКРАЇНІ

**ГРИШКО Р.Ю.,
аспірант,
Класичний приватний університет,
м. Запоріжжя**

У статті досліджено системи розподілу формування фінансових потоків місцевих бюджетів; виявлено методика створення та накопичення фінансових ресурсів в місцеві бюджети України; приділено увагу змінам в фіскальних механізмах місцевих бюджетів в інтеграційному процесі децентралізації; визначено основні фактори та напрями реформування місцевого самоврядування, зокрема місцевий бюджет.

Ключові слова: місцевий бюджет; фінансові потоки; децентралізація; громада; фінансова спроможність.

В статье исследованы системы распределения формирования финансовых потоков местных бюджетов; предложена методика создания и накопления финансовых ресурсов в местные бюджеты Украины; уделено внимание изменениям в фискальных механизмах местных бюджетов в интеграционном процессе децентрализации; определены основные факторы и направления реформирования местного самоуправления, в том числе местный бюджет.

Ключевые слова: местный бюджет; финансовые потоки; децентрализация; община; финансовая состоятельность.

The system of distribution of financial flows which form local budgets has been considered in the article; methodology of creating and accumulating financial resources in local budgets in Ukraine have been shown; attention to changes in the fiscal arrangements of local budgets in the integration process of decentralization have been paid; the major factors and directions of local government reform, including the local budget have been presented.

Keywords: local budget, financial flows, decentralization, community, financial capability.

Постановка проблеми. Нові економічні та політичні виклики, вносять свої корективи в формування фінансових потоків місцевих бюджетів в Україні. Зміна відносин між громадою та державним органами влади сприяло діалогу, але виникаючі проблеми фіскальних механізмів місцевих бюджетів в інтеграційному процесі децентралізації, вимагають прискіпливішого аналізу основних перманентних факторів формування бюджету.

Аналіз досліджень і публікацій. Аналізу фінансових механізмів в своїх наукових працях присвятили увагу такі вчені, як: В. Алексєєв, М. Бадида, В. Боронос, О. Кириленко, І. Луніна, А. Лучко, В. Опарін, Ю. Пасічник, О. Сунцова, С. Юрій та інші. Фінансовою спроможністю територіальних громад в своїх аналітичних дослідженнях займалися Є. Балацький, М. Бутко, Г. Возняк, О. Дем'янчук, М. Козоріз, Н. Морозюк, О. Ольшанський, С. Осадчук, О. Тимошенко.

Аналізом диференціації фінансових потоків бюджету в своїх роботах займалися наступні економісти та вчені: Дж. Бьюкенен, А. Гальчинський, Е. Даунс, Ж. Лаффон, П. Мілгром, М. Олсон. У роботах таких вчених, як: І.С. Волохова, Д.В. Нехайчук, Л. Новаковський, А. Ткачук, Дж. К. Ван Хорн були зазначені теоретико-методологічні положення фінансової децентралізації.

Мета. Проаналізувати впровадження системи розподілу формування фінансових потоків місцевих бюджетів в Україні. Побудувати факторну модель впровадження механізмів децентралізації на фінансову складову формування місцевого бюджету. Розробити положення щодо впровадження нових фіскальних механізмів в основні фінансові потоки місцевих бюджетів в Україні

Виклад основного матеріалу. Фінансовий механізм територіальних громад та його функціональність в наукових працях вітчизняних вчених трактуються з різних точок зору, але вони мають однакове бачення, що автономність

територіальних громад може бути частковою, на основі відсутності всього економіко-правового функціоналу центрального державного апарату [1–2].

Основним відображенням спроможності територіальної громади – є виконання економіко-правових функцій в рамках громади, їх потреб в фінансуванні проектів щодо розвитку регіону. Вищенаведене бачення фінансової спроможності територіальної громади відображається у нормативно-правових документах Європейської хартії місцевого самоврядування, де основним апологетом виступають наявні власні ресурси та їх використання згідно зростаючих потреб [3–4].

Першим кроком до змін в структурі територіальних громад, їх фінансової спроможності, стало прийняття нового Бюджетного та Податкового кодексу в 2014 році та певні зміни в подальшому до них, що сприяли підвищенню фінансових можливостей, та новий інструментарій накопичення фінансових ресурсів територіальної громади.

Зміни в податковому та бюджетному законодавстві мали наступний характер: перманентна складова формуюча ресурсну базу була збільшена та видбулися зміни в підходах до залучення ресурсів з інших бюджетів. Однак в минулому відслідковувалася практика отримання дотацій та субвенцій ресурсів з державного бюджету та наявність малої долі свої фінансових ресурсів для забезпечення потреб громади.

Надмірна спрямованість видатків спостерігалась в соціальній сфері, тому основний фінансовий ресурс був використаний для покриття різних виплат, включаючи заробітну плату, за рахунок чого інвестиційна складова була майже відсутня. В минулому, рівень зниження децентралізації мав чітко виражений характер та складав у 1992 р. 47,6 % –, а у 2014 р. – вже 22,2 % [3–5].

Основними перевагами процесу децентралізації є швидкість прийняття фінансових рішень, виконання цих рішень та контроль за ним відповідальними суб'єктами децентралізації адміністративно-територіального устрою в Україні, зміна ролей та повноважень органів влади місцевого самоврядування, наявність можливості контролювати всі точки прийняття рішень, зокрема фінансових ресурсів, зменшення бюрократичних непорозумінь шляхом створення «вікна місцевої громади» – рішення приймаються на місці, адаптація до нових економічних умов з урахуванням локального становища справ територіальної громади [6].

Однак децентралізація може піддаватися певним ризикам, тому частина владних механізмів має залишатися на місцях. Слід виділити наступні загрози, що можуть виникнути: деструктивність цілей та їх впровадження на місцевому рівні, виокремлення амбіцій певних персоналій та задоволення їх потреб, реалізація довгострокових цілей не буде мати конструктивного характеру, зниження ефективності законодавчих ініціатив з метою збільшення ефективності фінансового забезпечення. Роль місцевого самоврядування має полягати в вирішенні короткострокових цілей та поточних потреб громади.

Одним з перманентних механізмів децентралізації виступає фінансова децентралізація, для того щоб зрозуміти її важливу складову проведемо аналіз доходів та видатків зведеного, державного та місцевого бюджетів України за 2007-2015 роки. (табл. 1, рис. 1.)

Таблиця 1

**Доходи зведеного, державного та місцевого бюджетів України
за 2007-2015 роки**

Показники	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Зведений бюджет, млрд. грн., у т.ч.:	219,9	297,9	288	314,4	398,3	445,5	442,8	455,9	652
загальний фонд	167,2	238,5	224,3	268,7	334,7	369,7	375	388,9	602,7
спеціальний фонд	52,7	59,4	64,3	45,7	63,6	75,8	67,8	67	49,3
Державний бюджет (без урахування міжбюджетних трансфертів), млрд., грн. у т.ч.:	161,6	224	217,6	233,9	311,8	344,7	337,6	354,8	531,5
частка у доходах зведеного бюджету, %	73,5	75,2	75,4	74,4	78,3	77,4	76,2	77,8	81,5
загальний фонд	122,3	178,6	164,6	201,1	263,3	288,5	290,1	308,7	501,1
спеціальний фонд	39,3	45,4	53	32,8	48,5	56,2	47,5	46,1	30,4
Місцеві бюджети (без урахування міжбюджетних трансфертів), млрд. грн., у т.ч.:	58,3	73,9	71	80,5	86,5	100,8	105,2	101,1	120,5
частка у доходах зведеного бюджету, %	26,5	24,8	24,6	25,6	21,7	22,6	23,8	22,2	18,5
загальний фонд	44,9	59,9	59,6	67,6	71,4	81,2	84,9	80,2	101,6
спеціальний фонд	13,4	14	11,4	12,9	15,1	19,6	20,3	20,9	18,9

Джерело: побудовано на підставі [7].

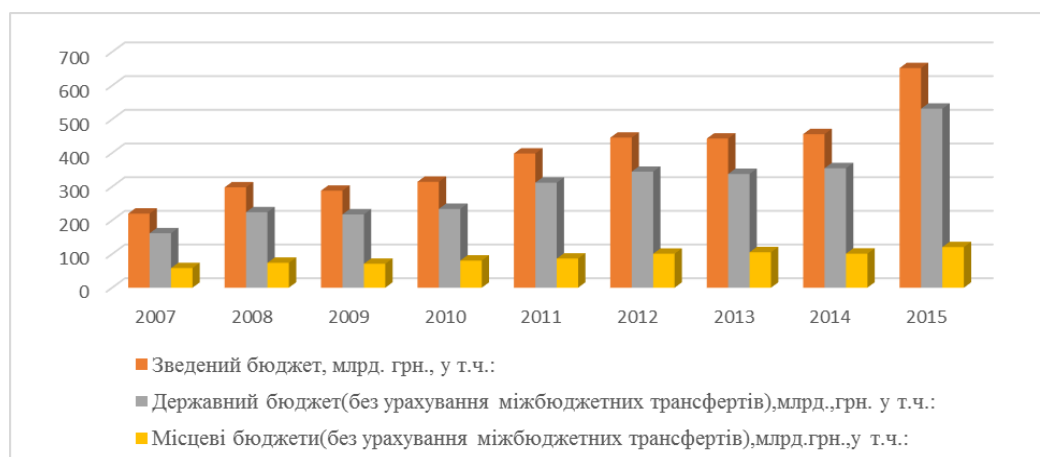

Рис. 1. Доходи зведеного державного та місцевого бюджетів України

Джерело: побудовано на підставі [7].

Вивчаючи дані табл. 1 та рис. 1 можна побачити, як позитивну так і негативну динаміку доходів зведеного бюджету: починаючи з у 2008 р. – збільшення на 25 %, у 2011 р. – на 26 %, у 2015 р. – на 43 %, але в інші роки суттєвого зростання не спостерігалось. Проте, слід зазначити, що позитивна динаміка все ж переважає над негативною, адже в цілому у 2015 р. порівняно з 2008 р. доходи збільшились на 196 %. Однак ми бачимо, процес децентралізації знаходиться тільки на початковому етапі, згідно порівняння державного та місцевого бюджетів, різниця в 2007 році становила: державний бюджет – 73,5 % від зведеного бюджету, а місцевий бюджет – 26,5 %, але ситуація з наповнення дохідної частини з боку місцевого бюджету має негативну динаміку, адже у 2015 р. місцевий бюджет склав 18,5 %, а державний – 81,5 %.

Щодо видатків зведеного бюджету (табл. 2 та рис. 2), то в даному випадку спостерігається динаміка їх збільшення: у 2008 р. – на 37 %, у 2010 р. – на 23 %, у 2012 р. – на 18 %, у 2013 р. – на 27 %, у 2015 р. – на 30 %. Проте, відсоткове відношення за період з 2007 по 2015 роки свідчить про негативну тенденцію щодо збереження центрального характеру управління економікою України, тому можна зробити висновок, що процес децентралізації знаходиться тільки на початковому етапі.

Таблиця 2

**Видатки зведеного, державного та місцевого бюджетів України
за 2007-2015 роки**

Показники	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Зведений бюджет, млрд. грн., у т.ч.:	226036,0	309203,7	307312,2	377843,0	416610,0	492455,0	505844,0	523005,0	679794,0
загальний фонд	172033,6	241723,7	240059,4	299415,0	347378,0	417600,0	442637,0	443136,0	604798,0
спеціальний фонд	54002,1	67480,0	67252,8	78428,0	69232,0	74855,0	63207,0	79869,0	74996,0
Державний бюджет (без урахування міжбюджетних трансфертів), млрд., грн. у т.ч.:									
загальний фонд	129580,9	182376,4	180176,6	225823,0	238540,0	271222,0	287608,0	299508,0	402868,0
спеціальний фонд	35999,3	44137,8	48906,0	59883,0	40995,0	42261,0	39872,0	45137,0	31430,0
Місцеві бюджети (без урахування міжбюджетних трансфертів), млрд. грн., у т.ч.:									
загальний фонд	96454,8	126827,3	127135,6	152020,0	178071,0	221233,0	218236,0	233497,0	276925,0
спеціальний фонд	18002,8	23342,2	18346,8	18545,0	28237,0	32594,0	23335,0	34732,0	43565,0
Міжбюджетні трансферти, млн. грн.	44655,0	59113,6	62180,1	77766,0	94875,0	124460,0	115848,0	130601,0	173980,0

Джерело: побудовано на підставі [7]

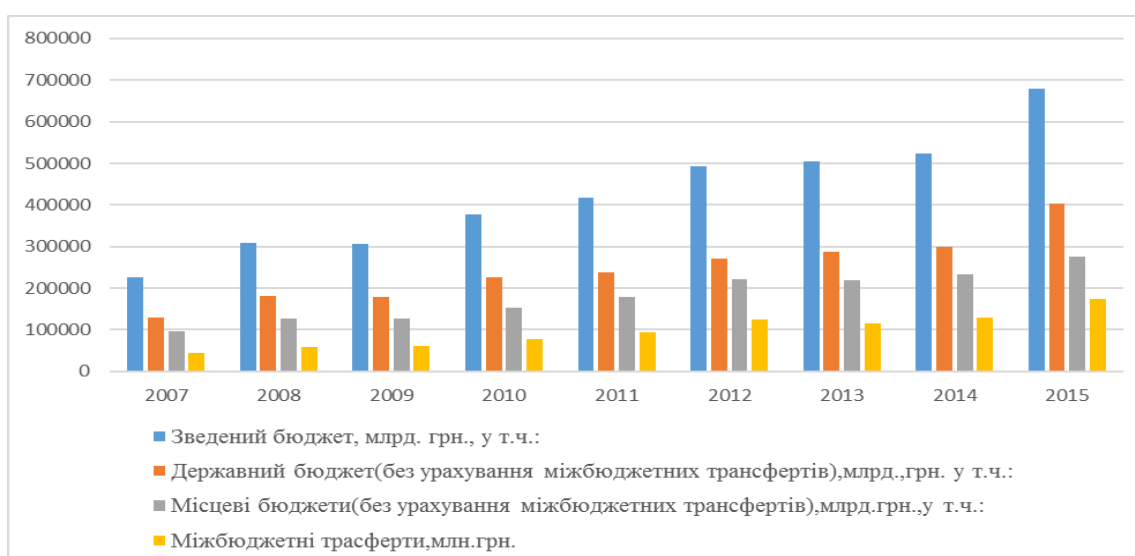

Рис. 2. Діаграма видатків зведеного, державного та місцевого бюджету України за 2007 – 2015 роки

Джерело: побудовано на підставі [7].

Для зростання ролі фінансової децентралізації в економіці України, органи місцевого самоврядування повинні дотримуватися наступних принципів:

- делеговані повноваження та власні повноваження повинні мати свої чітко розділені межі;
- має бути сформований критерій, методика функціонування місцевого самоврядування;
- обґрунтованість рівня здійснення фінансової децентралізації на місцевому рівні;
- розмір фінансового інструментарію для належного функціонування процесу фінансової децентралізації;
- наявні механізми горизонтального вирівнювання фінансової спроможності місцевого самоврядування [8–9].

Головними чинниками прийняття механізмів фінансової децентралізації є міжбюджетне балансування між територіальними громадами в майбутньому. Горизонтальна методика вирівнювання буде спиратися на базисну складову – надходження на одного мешканця. Механізмом вирівнювання фінансової спроможності громад передбачається, якщо показники громади менше ніж 0,9 від середнього показника по Україні, то вони будуть отримувати дотацію у 80% від зазначеного показника. В першу чергу даний механізм має на меті допомогти розвитку сільським громадам [10].

Протягом 2014–2015 років запроваджені реформи суттєво торкнулися змін у податковому законодавстві стосовно підвищення фінансової основи місцевого самоврядування. Основні нововведення торкнулися податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та плати за землю (які є складовою податку на майно); єдиного податку для суб'єктів малого підприємства, транспортного податку, місцевих зборів та акцизів.

Стосовно податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, відтепер органи місцевого самоврядування можуть встановлювати рівень податкового навантаження на об'єкти житлової та не житлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних та фізичних осіб, однак з 2016 р. місцеві органи влади не мають права поширювати базу оподаткування на збільшення нерухомості, що не підпадає під оподаткування.

Щодо плати за землю – запроваджена диференційна складова вартості земельної ділянки та наявність в інструментарії місцевого самоврядування можливості встановлювати свій рівень оподаткування та оформлювати право користування землею згідно статті 122 Земельного кодексу України.

Стосовно єдиного податку для суб'єктів малого підприємства – зміни торкнулися реорганізації груп платників податку, з'явилася можливість органам місцевого самоврядування встановлювати фіксовані ставки для першої та другої групи, третя група встановлюється імперативно.

4) Транспортний податок – відсутність механізмів встановлювати рівень податкового навантаження.

5) Місцеві збори – механізми здійснення збору за місця для паркування транспортних засобів та туристичний збір не зазнали змін

б) Акцизи – надання можливості органам місцевим самоврядуванням встановлювати свій рівень збору, але не нижче мінімального – 5 %, що контролюється податковим законодавством.

7) Також зазнали змін порядок надання сервісного обслуговування органами місцевої влади, екологічний податок та податок на доходи фізичних осіб.

Опираючись на досліджений матеріал починаючи з 1 по 18 джерело, даний матеріал став основним підґрунтям для формування факторної схеми визначення фінансової спроможності територіальної громади (рис. 3).

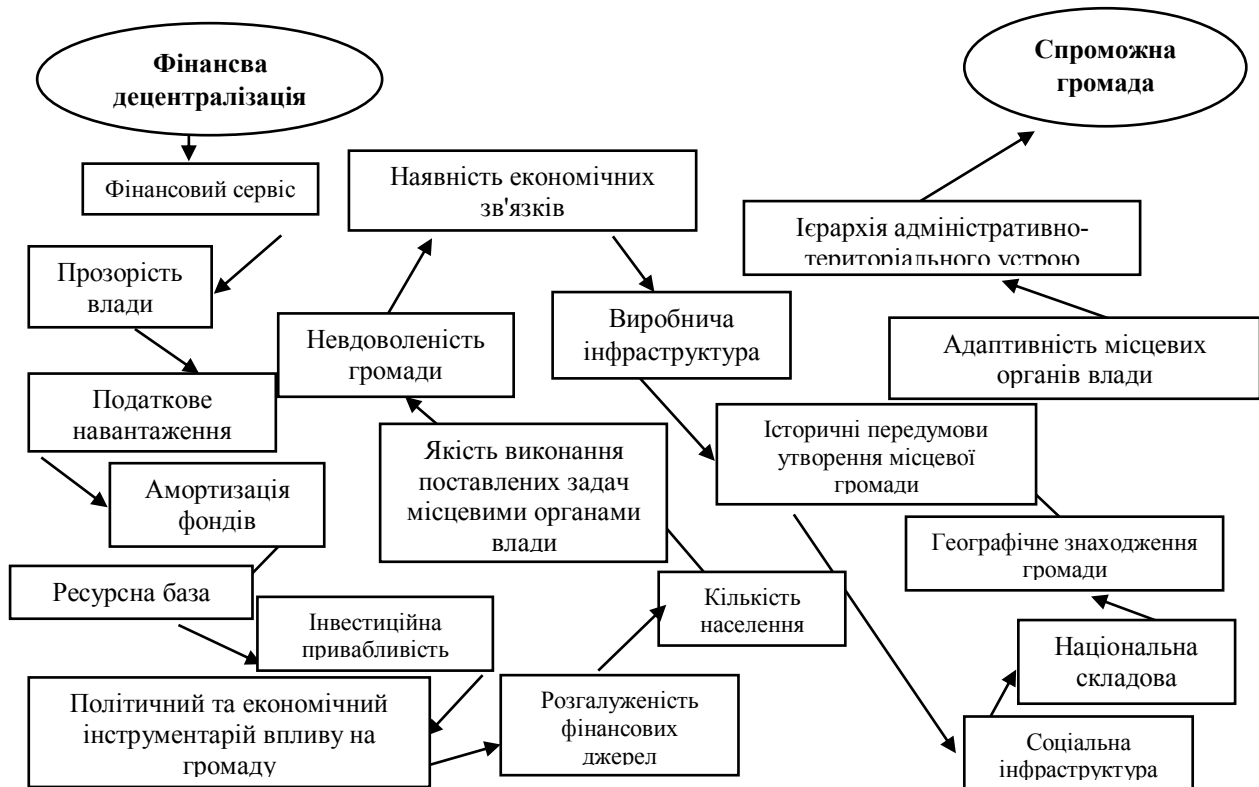

Рис. 3. Фактори впливу на визначення фінансової спроможності громади

Трансформація та інтеграція елементів, що мають на меті змінити плинні процеси, мають пройти ряд факторів та адаптуватися під них, не беручи до уваги той фактор, що фінансова децентралізація буде мати деструктивний характер. Фінансова спроможність громади має означати зміни в самому механізмі фінансів місцевого самоврядування, включаючи усі розгалуження фінансових джерел та варіанти асоційованих елементів системи.

Розуміючи всю ланку проходження етапів становлення фінансової децентралізації формується своя екосистема існування фінансових механізмів. Треба зауважити, що ланка факторів визначення фінансової спроможності місцевої громади може змінюватися залежно від умов та потреб сьогодення. Проблеми реалізації фінансових механізмів децентралізації, вимагають більшої інтеграції та адаптивності.

Висновки. Впровадження механізму фінансової децентралізації територіальних громад створює новий інструментарій публічної влади для

оптимізації ресурсів при виконанні потреб територіальної громади. Проведена аналітична робота підкреслює позитивні зміни в фінансовому розвитку, як довгострокову тенденцію. Розвиток фінансової децентралізації знаходиться на постійному контролі всіх органів влади, що сприяє організаційному та правовому забезпеченню.

Зміни адміністративно-територіального устрою сформували чітку диференціацію фінансових функціональних зобов'язань, що були інтегровані разом з усім комплексом процесу децентралізації. Автономність територіальної громади формується за рахунок фінансових ресурсів та її бази накопичення, що полягає в комплексі фіскальних механізмів місцевого самоврядування. Потенціал зростання територіальної громади залежить від кількісного фіскального інструментарію та його градації згідно з можливостями місцевого бізнесу.

Однак, на жаль, функціональні особливості фінансового механізму кожної територіальної громади відрізняються оскільки був змінений механізм надання міжбюджетних трансфертів. Надання територіальним громадам делегованих повноважень центральної влади є неоднозначною стороною нового інструментарію децентралізації, що змушує громади витратити свої ресурси, головною причиною є недосконале диференціювання цілей розвитку для кожної територіальної громади.

Література:

1. Морозюк Н.В. Теоретичні аспекти самодостатності сільських територіальних громад / Н. В. Морозюк // Наукові праці Полтавської державної аграрної академії (Серія: Економічні науки). – 2012. – Вип. 5. – Т. 1. – С. 173-178.
2. Осадчук С.В. Фінансова та бюджетна самодостатність території / С.В. Осадчук // Актуальні проблеми державного управління. – 2009. – № 1. – С. 326-334.
3. Єгоричева С. Забезпечення фінансової самодостатності територіальних громад: досвід країн Європейського Союзу для України [Електронний ресурс] / С. Єгоричева, М. Лахижа // Вісник Тернопільського національного економічного університету. – 2016. – Вип. 1. – С. 64–77. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vtneu_2016_1_8
4. Європейська хартія місцевого самоврядування: Офіційний переклад [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_036
5. Сало Т. Децентралізація фінансової системи: стан та оцінка рівня в Україні / Т. Сало // Ефективність державного управління. – 2013. – Вип. 35. – С. 324–330.
6. Федотова Я. Особливості сучасного трактування дефініції «муніципальна економічна система» / Я. Федотова // Формування механізму зміцнення конкурентних позицій національних економічних систем у глобальному, регіональному та локальному вимірах: матеріали міжн. наук.-практ. конф. (22-24 вересня 2016 р.) – Т.: Крок, 2016. – С. 60-64.
7. Легкоступ І.І. Децентралізація та її фінансові аспекти в сучасних соціально-економічних умовах України [Електронний ресурс] / І.І. Легкоступ,

А. Суляк // Вісник Одеського національного університету. Серія: Економіка. – 2016. – Вип. 2. – Т. 21, – С. 151–155. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vonu_econ_2016_21_2_34

8. Волохова І.С. Методологія визначення ступеня фінансової децентралізації по видатках / І. С. Волохова // European Journal of Economics and Management. – № 1. – 2016. – Р. 84–90.

9. Семцов В.М. Фінансова децентралізація в Україні: пошук нової моделі, можливості та межі / В.М. Семцов // Економіка та держава. – 2016. – № 5. – С. 20-25.

10. Гавкалова Н.Л. Проблеми фінансової децентралізації на рівні сільських територіальних громад України / Н.Л. Гавкалова, О.Ю. Амосов // 36. матеріалів Міжнар. наук.-практ. інтернет конф. (м. Харків, 10 березня 2016 року). – Х.: Смугаста типографія, 2016. – С. 64–67.

11. Ступницька Т.М. Проблеми фінансової децентралізації в Україні [Електронний ресурс] / Т.М. Ступницька, Г.В. Немченко // Економіка харчової промисловості. – 2016. – Вип. 1. Т. 8, – С. 67–72. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/echp_2016_8_1_12

12. Болотова Г.В. Щодо питання про шляхи вдосконалення оподаткування на регіональному рівні / Г. В. Болотова. // Серія: Право. – 2016. – С. 65–70.

13. Бюджетний Моніторинг: Аналіз виконання бюджету за 2009 рік / [Щербина І.Ф., Рудик А.Ю., Зубенко В.В., Самчинська І.В.]; ІБСЕД, Проект «Зміцнення місцевої фінансової ініціативи», USAID. – К.: 2009. – 136 с.

14. Бюджетний Моніторинг: Аналіз виконання бюджету за 2010 рік / [Щербина І.Ф., Рудик А.Ю., Зубенко В.В.]; ІБСЕД, Проект «Зміцнення місцевої фінансової ініціативи», USAID. – К.: 2011. – 142 с.

15. Бюджетний Моніторинг: Аналіз виконання бюджету за 2011 рік / [Щербина І.Ф., Рудик А.Ю., Зубенко В.В.]; ІБСЕД, Проект «Зміцнення місцевої фінансової ініціативи», USAID. – К.: 2011. – 96 с.

16. Бюджетний Моніторинг: Аналіз виконання бюджету за 2012 рік / [Щербина І.Ф., Рудик А.Ю., Зубенко В.В.]; ІБСЕД, Проект «Зміцнення місцевої фінансової ініціативи», USAID. – К.: 2013. – 73 с.

17. Бюджетний Моніторинг: Аналіз виконання бюджету за 2013 рік / [Щербина І.Ф., Рудик А.Ю., Зубенко В.В.]; ІБСЕД, Проект «Зміцнення місцевої фінансової ініціативи», USAID. – К.: 2014. – 80 с.

18. Бюджетний Моніторинг: Аналіз виконання бюджету за 2014 рік / [Щербина І.Ф., Рудик А.Ю., Зубенко В.В.]; ІБСЕД, Проект «Зміцнення місцевої фінансової ініціативи», USAID. – К.: 2015. – 77 с.

19. Бюджетний Моніторинг: Аналіз виконання бюджету за 2015 рік / [Щербина І.Ф., Рудик А.Ю., Зубенко В.В.]; ІБСЕД, Проект «Зміцнення місцевої фінансової ініціативи», USAID. – К.: 2016. – 80 с.

The main reflection of capability of a territorial community - is the implementation of economic and legal functions within the community, its needs for financing projects in the region. The abovementioned view of the financial capacity of

territorial communities is reflected in the legal documents of European Charter, where the main role is played by the available resources and their use according to the growing needs.

The main advantages of decentralization is the speed of making financial decisions, enforcement and its control by those who're responsible for decentralization of administrative and territorial structure of Ukraine, changing roles and powers of local government authorities, the possibility to control all points of decision-making process, including financial resources, reducing bureaucracy misunderstandings by creating a "window of the local community" - decisions are made at one place, adaptation to new economic conditions, taking into account the local situation of the local community.

However, decentralization may be exposed to certain risks and that's the reason why some government mechanisms should remain. It's necessary to distinguish these threats that may arise - destructiveness objectives and their implementation at the local level, defining ambitions of certain personalities and their needs, the realization of long-term goals, reducing the effectiveness of legislative initiatives to increase the efficiency of financial support. The role of local government should be to address to short-term goals and current needs of the community.

The main factors of decision mechanism of intergovernmental fiscal decentralization is balancing between local communities in the future. Horizontal alignment method will be based on basic component - income per capita. First of all, this mechanism is designed to help the development of rural communities.

Implementation mechanism of the financial decentralization of local communities creates new instruments of public power optimization of resources while meeting the needs of the local community. Analytical work highlights the positive changes in financial development as a long-term trend. Development of fiscal decentralization is being under constant control of all authorities, contributing to organizational and legal support.